

Núm. de Protocol: AD-014-2/94

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 0 1

PARTS:

Apel.lant: Sr. X.N.C.

Representant: Sra, E.C.C.

Advocat: Sr. A.L.M.

Apel.lant: Sr. F.G.F.

Representant: en nom propi

Advocat: Sra. M.M.F.

Apel.lada: Comú de Sant Julià

Representant: Sra. C.R.S.

Advocat: Sra. A.P.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de gener de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-014-2/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. F.G.F. va presentar un recurs el primer d'octubre de 1993 per atreure l'atenció del Comú sobre la il.legalitat d'una construcció que estava sent edificada sobre una parcel.la veïna del seu habitatge.

El 21 d'octubre de 1993, el Comú manifesta que adoptarà les decisions pertinents en cas de constatació de l'existència d'infraccions administratives. El Sr. F.G.F. va presentar novament recurs el 16 de desembre de 1993 pel qual denuncia la manca d'acció per part del Comú que no havia pres mesures provisionals.

El Comú va fer realitzar una inspecció tècnica que va constatar que una rampa d'escala no respectava la distància mínima de 3 metres respecte a la propietat veïna i va ordenar al titular del permís de construir -el Sr. X.N.C. - de suprimir aquesta rampa i tot seguit d'omplir de terra " la planta que queda sota la rampa d'accés a l'aparcament" (resolució del Comú de 22 de març de 1994).

El Sr. X.N.C. va presentar un recurs contra aquesta resolució. Manifesta que va estar obligat a modificar la rampa per raons que afecten a la naturalesa del sòl i va afegir que els treballs ordenats pel Comú són impossibles de realitzar.

El Tribunal de Batlles va declarar la connexitat dels recursos dels Srs. F.G.F. i el Sr. X.N.C. .

2.- En la seva sentència de 18 de juliol de 1995 el Tribunal de Batlles va decidir, en essència, que:

-l'escrit del Sr. F.G.F. contra el Comú ha de considerar-se com una denuncia i aquesta no dona automàticament dret a ser part en el procediment sancionador contra el Sr. X.N.C. ;

-rebutja la responsabilitat del Comú (final del punt cinquè);

- el perit va constatar nombroses irregularitats en la construcció del Sr. X.N.C. (final del punt vuitè). Però no pertany a la jurisdicció el pronunciar sancions.

El Tribunal de Batlles, per aquests motius va prendre la decisió següent:

- rebutjar el recurs del Sr. F.G.F. ;
- el Decret de 21 d'octubre de 1993 és legal;
- rebutja el recurs del Sr. X.N.C. ;
- el Decret de 22 de mars de 1994 és legal;

-el Tribunal requereix el Comú de Sant Julià per tal que utilitzi les seves facultats de control i eventualment de sanció en un termini de dos mesos.

3.- En el seu Recurs d'apel.lació de 4 d'octubre de 1995 el Sr. X.N.C. manifesta que:

-l'ordre donada pel Comú d'omplir de terra l'espai buit és impossible a executar ja que els murs no es van construir per suportar tal pes i es podrien utilitzar altres mitjans tècnics;

- demana l'anul.lació de la resolució del Comú de 22 de març de 1994 i la no aplicació del punt Cinquè de la Decisió ordenant al Comú de procedir a controls i a imposar eventualment sancions en un termini de 2 mesos.

4.- En la seva contesta de 20 d'octubre de 1995 el Comú de Sant Julià manifesta que:

- el Sr. X.N.C. admet haver realitzat modificacions en el projecte de construcció pel que havia obtingut el permís de construir i no va demanar l'autorització de realitzar aquestes modificacions;

- es tracta de determinar si la resolució de 22 de març de 1994 és legal. El Comú manté que aquesta resolució és legal i correspon a les missions perseguides pel Comú.

- el Comú accepta igualment el punt Cinquè de la Decisió ordenant-li d'utilitzar les seves competències de control.

- demana doncs la confirmació de la sentència i la imposició de les costes al Sr. X.N.C. .

5.- En la seva contesta de data de 20 d'octubre de 1995, el Sr. F.G.F. subratlla que el seu objectiu era únicament de forçar el Comú a prendre les mesures obligant al Sr. X.N.C. a efectuar les refeccions tècniques necessàries per ajustar els treballs al reglament d'urbanisme. Està doncs

evidenment d'acord amb el punt Cinquè de la Decisió i en demana la confirmació, així com l'atribució de les costes al Sr. X.N.C. .

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Resulta de la instrucció que en la construcció edificada pel Sr. X.N.C. , la rampa d'accés a la planta soterrània- 2 no respecta la distància mínima de tres metres de separació amb relació a la parcel·la veïna.

Es cert que la construcció no respecta doncs les disposicions de l'article 147 de l'Ordinació General d'Urbanisme i Construcció del Comú de Sant Julià, que disposa, principalment: "... que en cap cas, es permetrà el canvi d'ús d'aquestes plantes soterrànies destinades a aparcament de vehicles, i que la volumetria de les plantes soterrànies haurà de quedar per sota del nivell natural del terreny o dels vials d'accés i que la coberta de les mateixes serà plana i enjardinada a nivell del vial d'accés més baix".

Tercer.- Entre dins la competència del Comú de Sant Julià de fer respectar el Reglament d'urbanisme, evitant, en particular, que l'espai lliure que apareix en la construcció pugui rebre una utilització que no està prevista dins l'autorització de construir. S'haurà d'assegurar el respecte d'aquesta prohibició a través dels mitjans tècnics que el Comú estimi adequats.

La resolució del Comú de Sant Julià de data de 22 de març de 1994 és doncs ajustada a dret.

El recurs ha de ser, doncs desestimat, sense que les circumstàncies del cas aconsellin la imposició de les costes a cap de les parts.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. X.N.C. .

Segon: Establir que la resolució del Comú de Sant Julià de Lòria del dia 22 de març de 1994, ratificada en alçada per mitjà del silenci administratiu, és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer: Requerir al Comú de Sant Julià de Lòria per tal que en el termini de 2 mesos utilitzi les seves facultats de control i eventualment de sanció a fi de fer respectar les disposicions de l'Ordinació General d'Urbanisme i Construcció.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré